

μιο τὸν εἶχε πλανέψει, τὸν εἶχε κοροιδέψει, τὸν εἶχε κάνει νὰ ξεσφχιστῇ. νὰ φάγῃ μονορροῦφι ὅλον ἐκεῖνον τὸν ποδορόδρομο ἀπὸ τὸ Χαλκὶ τῆς Τραγκίας, ὡς τὴν Ἀπεράθου, κι' ἄρχισε νὰ κἀνῃ τὸ σταυρό του καὶ νὰ λέγῃ τὸ : Κύριε ὄντων κατὰ τοῦ Διαβόλου » ποῦ δῶχνει μακρυὰ τὰ δαιμονικά καὶ τὰ ἡσκιωτικά, καὶ νὰ φεύγῃ ντροπικισμένος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ τίμιου νοικοκύρη !

Ὅταν βρέθηκε ἔξω καὶ πῆρε τὴν ἀνάσα του, ἔκρινε κκλὸ νὰ πάγῃ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ νὰ ζητήσῃ τὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ νὰ τοῦ διβάσῃ τοὺς ἐξορκισμοὺς τῶν δαιμονικῶν.

Ὁ παπᾶς τοῦ διάβασε μιὰ ὥρα τοὺς ἐξορκισμοὺς, τὸν σταύρωσε μὲ τὸν ἀσημένιο σταυρό, ποῦχε μέσα τιμιόξυλο, τὸν θυμιάτισε καλὰ-καλὰ, καὶ τὸν κατενόωσε, κι' ἔτσι ὁ χωροφύλακας ὁ Μετζιτᾶκος γύρισε στὴν χώρα, ἀλλ' ἀπ' ἄλλον δρόμο, γιὰ νὰ μὴν ξαναπανήσῃ ἐκεῖνο τὸ δαιμόνιο, ποῦ τὸν εἶχε πλανέψει, τὸν εἶχε κοροιδέψει, καὶ τὸν εἶχε κάνει νὰ φάγῃ ἄδικα ὅλον ἐκεῖνον τὸν δρόμο, κι' ὅλους ἐκεῖνους τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους, ἀπὸ τὸ

Χαλκὶ τῆς Τραγκίας, ὡς τὴν Ἀπεράθου !

Ὁ τίμιος νοικοκύρης κατασκόπευε τεχνικά ἀπὸ μακριὰ τὸν καϋμένον τὸν χωροφύλακα τὸν Μετζιτᾶκο, κι' ὅταν τὸν εἶδε νὰ φεύγῃ καὶ ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ξακουσμένη Ἀπεράθου, γύρισε σὺν σπίτι του, κι' εἶπε στὴν γυναῖκα του προσταχτικά :

— Βγάλε, μωρή, τώρα τὸ παιδὶ ἀπὸ τὴν κούνια ! . . . Ξεκουμπίστηκε ὁ σταυρωτής !

Ἡ γυναῖκα ἔλυσε ἀμέσως τὰς φασκὰς ἀπὸ τὴν κούνια, κι' ἔβγαλε ἀπ' ἐκεῖ μέσα ἀντὶ παιδιοῦ . . . σφαγμένο τὸ κορόπουλο ! Τῷ ὤδωκε στὸν ἄντρα τῆς, κι' αὐτὸς τῷ γάδωρε στὴν στιγμή καὶ τὸ ξανάδωκε στὴν γυναῖκα του νὰ τὸ μαγειρέψῃ !

Ἔτσι τοὺς ἔπιασαν οἱ ψεύτικοι ὄρκοι, πῶχουν κάνει κι' οἱ δύο τοὺς στὸν χωροφύλακα τὸν Μετζιτᾶκο ! Ἔτσι δὲν χάρηκαν τὸ « μὲν-αχό » τοὺς, ποῦ κοιμῶνταν στὴν κούνια, κι' ἔφαγαν τὰ κρεῖττά του κι' ἔρριξαν τὰ κοκκαλάκια του στὰ σκυλιά ! Κι' ἔτσι ὁ κριὸς ἔγεινε ἀπόκριος !

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΜΙΚΡᾷ ΑΣΙΑΙ